

The Roles of Self-Esteem, Success and Some Demographic Variables as Predictors of Academic Procrastination

M. Yüksel ERDOĞDU

İstanbul Sabahattin Zaim University, Faculty of Education

ABSTRACT

The main purpose of this study is to examine the roles of self-esteem, success and some demographic variables as a predictor of academic procrastination. For this reason, the study was carried out by using correlational survey methods with 452 high school students. The participants of the study consisted of 210 female and 242 male students. The Academic Procrastination Scale and Rosenberg Self-Esteem Scale were employed in the study. Besides, an information form was prepared in order to present the demographic information of the students. Pearson product-moment correlation coefficient was used to reveal the correlation between five variables and gradual regression analysis was used to reveal independent variables' prediction level with regard to dependent variable. According to research findings, academic procrastination was found to have negative correlations with self-esteem and achievement scores, and positive correlations with the number of siblings and frequency of using the internet. Although there was a positive correlation between self-esteem and academic achievement scores, a negative correlation was found between self-esteem, the number of siblings and the frequency of using the internet. The most predictive variable about academic procrastination is the achievements of the students. The academic achievements of the students explain 22 % of the variance in the academic procrastination. Furthermore, self-esteem explains 9% of the variance in the academic procrastination, the frequency of using the internet 6% and the number of the siblings explains 5% of the variance in academic procrastination. These four variables explain nearly 42% of the variance in the academic procrastination. It is seen important in organizing training activities to present variables related to academic procrastination behaviours which have important effects on the students' academic achievement.

Keywords: Academic procrastination, self-esteem, academic achievement

Erciyes University,
Faculty of Education,
Kayseri/TURKEY
*Erciyes Journal of
Education (EJE)*
DOI: 10.32433/eje

SCREENED BY

Type: Research

Article History

Received : 16.10.2018

Accepted : 02.05.2019

Published : 11.05.2019

Suggested Citation

Erdoğan, M. Y. (2019). The roles of self-esteem, success and some demographic variables as predictors of academic procrastination, *Erciyes Journal of Education*, 3(1), 1-15. DOI: 10.32433/eje.470965

Akademik Ertelemenin Yordayıcısı Olarak Benlik Saygısı, Başarı ve Bazı Demografik Değişkenlerin Rolü

M. Yüksel ERDOĞDU

İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

ÖZET

Bu araştırmanın amacı; akademik erteleme yordayıcısı olarak benlik saygısı, başarı ve bazı demografik değişkenlerin rolünü ortaya koymaktır. Bu nedenle araştırma ilişkisel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma 452 lise öğrencisi üzerinde yapılmıştır. Katılımcıların 210'u kadın, 242'si erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Araştırmada Akademik Erteleme ve Rosenberg Benlik Saygısı ölçekleri kullanılmıştır. Ayrıca öğrencilerin demografik bilgilerini ortaya koymak amacıyla bilgi formu hazırlanmıştır. Araştırma da iki değişken arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı, bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkeni yordama düzeyini ortaya koymak amacıyla aşamalı regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre akademik erteleme ile benlik saygısı ve başarı puanları arasında negatif, akademik erteleme ile kardeş sayısı ve internete girme sıklığı arasında ise pozitif yönde korelasyon bulunmaktadır. Benlik saygısı ile akademik başarı notları arasında pozitif yönde bir korelasyon bulunmakla birlikte, benlik saygısı ile kardeş sayısı ve internete girme sıklığı arasında negatif yönde bir ilişki bulunmuştur. Akademik ertelemeyi en çok yordayan değişken öğrenci başarısıdır. Öğrencilerin akademik başarıları, akademik ertelemedeki varyansın % 22'sini açıklamaktadır. Daha sonra sırasıyla benlik saygısı akademik ertelemede varyansın % 9'unu, internete girme sıklığı varyansın % 6'sını kardeş sayısı % 5'ini açıklamaktadır. Dört değişken akademik ertelemedeki varyansın yaklaşık % 42'sini açıklamaktadır. Öğrencilerin başarıları üzerinde önemli etkisi olan akademik erteleme davranışları ile ilişkili değişkenlerin ortaya konulması eğitim etkinliklerinin düzenlenmesinde önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akademik erteleme, benlik saygısı, akademik başarı

Erciyes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Kayseri/TÜRKİYE
Erciyes Journal of Education (EJE)
DOI: 10.32433/eje

SCREENED BY

Tür: Araştırma

Makale Geçmişi

Gönderim : 16.10.2018

Kabul : 02.05.2019

Yayınlanma : 11.05.2019

Önerilen Atıf

Erdoğan, M. Y. (2019). Akademik ertelemenin yordayıcısı olarak benlik saygısı, başarı ve bazı demografik değişkenlerin rolü. *Erciyes Journal of Education*, 3(1), 1-15. DOI: 10.32433/eje.470965

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

The concept of procrastination has been defined differently by many scientists. While Burke and Yuen (1983) defined procrastination as putting off a necessary task, Milgram, Mey-Tal, Levison (1998) and McCarthy and Skay (1998) express that it is about delaying the completion of a task or making a decision for a while. Some researchers state that individuals can postpone some of their tasks that they need to do in their daily lives but this can be defined as procrastination only when this situation is repeated frequently and intensively and when it becomes permanent (Ferrari, Jonhson, McCown, 1995; Rothblum, Solomon and Murakami, 1986). Some researchers deal with procrastination at behavioural level such as not completing the tasks on time or delaying the tasks (Senecal, Lavoie and Koestner, 1997) some researchers deal with procrastination at cognitive level which can be evaluated as inconsistency between opinions, objectives and actions (Bridges and Roig, 1997; Lay and Burns, 1991), and some researchers deal with this concept at the emotional dimension and evaluate the concept with stress, feeling guilty, insufficiency and anger dimensions that occur as a result of procrastination (Knaus, 1998; Rothblum, Solomon, and Murakami, 1986).

The literature related to procrastination behaviours in general, shows that there are two types of procrastination. First one is the academic procrastination which can be observed in people's education period and the second one is chronic procrastination type which is perceived as a part of one's personal traits (Milgram, Sroloff and Rosenbaum, 1988). In the previous studies, it was revealed that almost all the university students displayed academic procrastination behaviours (Potts,1987; Ferrari et al., 1995; Özer, 2005). It is observed that individuals who display academic procrastination behaviours have the sense of preclusion as procrastination affects achievement at school negatively (Yorulmaz, 2003; Solomon and Rothblum, 1984), they have intensive worries (Ferrari, 1991) and these students do not want to have responsibilities and duties (Schowenburg, 1995). A research finding about self-esteem and academic procrastination tendencies cannot be seen in studies carried out about academic procrastination. One of the important variables of this study is self-esteem. For Leory, (1996) self-esteem is expressed as the general accumulation of self-confidence and self-respect, Aydın (2005) defines self as the sum of perceptions and loadings about yourself. People who have high self-esteem perceive themselves positively, know their own weaknesses and they try to improve their weaknesses (Pope and McHale, 1988).

The correlations between students' perceptions about achievement, the number of their siblings, the frequency of using the internet and their academic procrastination tendencies were also examined in this study.

Purpose

The main purpose of this study is to examine the roles of self-esteem, success and some demographic variables as predictors of academic procrastination. Academic procrastination is an important factor which affects the academic achievement of the students. For this reason, it is thought that the research findings of this study will be instructive in presenting the variables causing academic procrastination behaviours and in taking necessary precautions which will prevent procrastinations.

Method

The study was carried out by using correlational survey methods with 452 high school students. 210 of the participants are female students and 242 of them are male students. "The Academic Procrastination Scale" and "Rosenberg Self-esteem Scale" were employed in the study. Besides, an information form was prepared in order to present the demographic information of the students. Pearson product-moment correlation coefficient was used to reveal the correlation between five variables and gradual regression analysis was used to reveal independent variables' prediction levels with regard to dependent variable.

Findings

According to the research findings, the correlation between academic procrastination and self-esteem and the correlation between academic procrastination and achievement scores are negative. Similarly, there is a negative correlation between academic procrastination and the number of siblings and frequency of internet access. Although there is a positive correlation between self-esteem and academic achievement scores, the correlation between self-esteem and the number of siblings is negative. Furthermore, the correlation between self-esteem and the frequency of the internet access is also negative. The most predictive variable on academic procrastination is the students' academic achievement levels. The academic achievement levels of the students explain 22 % of the variance in the academic procrastination. Following that, the self-esteem, the frequency of the internet access and the number of the siblings explain 9%, 6% and 5% of the variance in academic procrastination respectively. These four variables, as a total, explain approximately 42% of the variance in the academic procrastination.

4

Discussion & Conclusion

According to the research findings of this study, there are negative correlations between students' academic procrastination tendencies and their scores obtained from self-esteem level scale. Having a positive self-esteem requires loading positive feelings to oneself. It is thought that there are negative correlations between academic procrastination tendencies and self-esteem with respect to the fact that academic procrastination is accepted as a problematic behaviour in general. Generally, the findings of the study put forward that there are negative correlations between self-esteem and academic procrastinations (Çakıcı, 2003; Sirois, 2004). According to the research findings, there are significant correlations between students' academic procrastination tendencies and their achievement scores. It is thought that these students have lower academic procrastination tendencies due to the fact that students who are generally successful are mostly keen on fulfilling their responsibilities and doing their homework and they have routines for studying regularly and in a planned way. It is stated in the research findings that there are negative correlations between academic achievement and academic procrastination tendencies (Özer, 2007; Akkaya, 2008). The findings of the study present that there is a positive correlation between students' frequency of using the internet and academic procrastination tendencies. As academic procrastination is generally defined as putting off a task, it is inevitable to have a correlation between using the internet frequently and procrastination. In this sense, it is revealed the fact that students spend their time using the internet becomes an important obstacle for them to fulfil their responsibilities about studying and doing their homework. It is presented in the study that there are positive correlations between having excessive number of siblings and academic procrastination. This situation reveals that students generally have active roles in terms

of their siblings at home and for this reason they have tendencies to procrastination. A research finding which is based on a similar topic has not been found in the literature.

GİRİŞ

Erteleme kavramı birçok bilim insanı tarafından farklı şekilde tanımlanmıştır. Burke ve Yuen (1983) ertelemeyi yapılması gereken bir görevi geciktirmek olarak tanımlarken, Flett, Blankstein ve Martin (1995) ile Milgram, Mey-Tal Levison (1998) bir görevi yerine getirmeyi ya da karar almayı belli bir süre ötelemek olarak ifade etmektedirler. Lay'a (1986) göre erteleme davranışları akılcı olmayan nedenlerle gerçekleşmektedir. Genel olarak yapılan tanımlarda erteleme davranışları bireyin sıkıntılı bir sürece girmesiyle birlikte problem olarak ortaya çıkmaktadır (Ferrari, 1991; Solomon ve Rothblum, 1984). Bununla birlikte bazı araştırmacılar bireylerin gündelik hayatlarında yapması gerekenleri geciktirebilecekleri ancak bunun sıklık ve yoğunluğu söz konusu olduğunda ve bu durumun süreklilik göstermesi hâlinde bunun erteleme olarak tanımlanması gerektiğini ifade etmektedirler (Ferrari, Jonhson, McCowN, 1995; Rothblum, Solomon ve Murakami, 1986).

Bazı araştırmacılar ertelemeyi davranışsal boyutuyla ele alıp yapılması gereken görevlerin zamanında yerine getirilmemesi ya da ertelenmesi (Senecal, Lavoie ve Koestner, 1997) olarak görürken, diğer araştırmacılar ertelemeyi bilişsel boyutu ile ele alıp düşünce ve amaçların davranışlarla tutarsızlıkları (Bridges ve Roig, 1997; Lay ve Burns, 1991) olarak tanımlamaktadır. Bununla birlikte bazı araştırmacılar ise ertelemeyi duygusal boyutuyla ele alıp ertelemeye bağlı olarak oluşan gerginlik, suçluluk, yetersizlik ve öfke boyutlarını dikkate almaktadır (Knaus, 1998; Rothblum, Solomon ve Murakami, 1986). Erteleme davranışları gösterenler genel olarak hedef belirlemede ve belirlenen planları gerçekleştirme de sıkıntı yaşamaktadırlar (Lay ve Schouwenburg, 1993) bunun sonucu olarak ertelediği planları gerçekleştirme yerine bundan kaçınmak ya da aşırı çaba göstererek bunun tamamlama eğiliminde olmaktadır (Farran, 2004). Genel olarak erteleme davranışları ile ilgili literatüre bakıldığında iki türünün olduğu görülmektedir. Bunlardan birincisi; bireylerin okul sürecinde gözlemlenen akademik erteleme, ikincisi kişilik özelliğinin bir parçası olarak algılanan kronik erteleme türüdür (Milgram, Sroloff ve Rosenbaum, 1988). Akademik erteleme; durumsal bir erteleme olarak kabul edilmekte, okul ile ilgili görev ve sorumlukların zamanında yerine getirilmemesi ya da ötelenmesi bunun sonucu olarak yaşanılan stres ve üzüntülü olma hâli olarak tanımlanmaktadır (Harris ve Sutton, 1983; Koestner ve Vallerand, 1995).

Erteleme davranışlarında olduğu gibi akademik erteleme davranışları da; bir problem olarak algılanmakla birlikte genel olarak öğrencilerin çoğunluğunda sıklıkla karşılaşılan bir durumdur (Senecal, Koestner ve Vallerand, 1995). Yapılan çalışmalarda üniversite öğrencilerinin hemen hemen büyük çoğunluğunun akademik erteleme davranışlarında bulunduğu ortaya çıkarılmıştır (Dewitte ve Schouwenburg, 2002 ; Ferrari ve diğer., 1995; Özer, 2005; Potts 1987). Akademik erteleme davranışlarında bulunan bireylerin erteleme eğiliminin okul başarısını olumsuz etkilemesinden ötürü engellenme duygusuna sahip oldukları (Solomon ve Rothblum, 1984; Yorulmaz, 2003) yoğun kaygı yaşadıkları (Ferrari, 1991; Sayers, 2003) bu öğrencilerin görev ve sorumluluklardan kaçtıkları gözlenmektedir (Schouwenburg, 1995).

Akademik erteleme davranışlarının nedenlerine ilişkin çok farklı araştırma bulguları bulunmaktadır. Öğrencilerin mükemmeliyetçi olma düzeyleri ile akademik erteleme eğilimleri

arasında (Flett, Blankstein, Hewwit, ve Koledin, 1992) yine öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile erteleme eğilimleri arasında (Senecal ve Guay 2000) pozitif yönde ilişkiler olduğu gözlenmektedir. Kişilik özellikleri ile akademik erteleme eğilimleri arasında ilişkiler olduğunu ortaya koyan araştırma bulguları da mevcuttur. Özellikle kişilik özelliği olarak dışa dönük (McCown, Petzel ve Rupert, 1987) ve sorumluluk düzeyi yüksek olan öğrencilerin (Lee, Kelly, ve Edwards, 2006) erteleme eğilimlerinin daha yüksek olduğu ortaya konulmuştur. Araştırma bulgularına göre akademik başarı ile akademik erteleme düzeyleri arasında negatif yönde korelasyonlar bulunmaktadır (Beswick, Rothblum ve Mann, 1988; Senecal, Koestner ve Vallenard, 1995). Akademik öz yeterlilik ile akademik erteleme arasında yapılan çalışmalar genel olarak öz yeterliliği yüksek olan öğrencilerin daha az akademik erteleme davranışlarında bulunduğunu ortaya koymakla birlikte (Tuckman ve Sexton, 1992; Wolters, 2003) Aydoğan (2008) tarafından yapılan çalışmada akademik öz yeterlik ile akademik erteleme eğilimleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.

Akademik erteleme ile ilişkili olabilecek birçok değişken vardır. Bunlardan biri de benlik saygısıdır (Klassen ve ark., 2008). Leory'e (1996) göre benlik saygısı kendine güvenme ve kabulün genel toplamı olarak ifade edilirken, Aydın (2005) benliği kişinin kendisi ile ilgili algı ve yüklemelerinden oluştuğunu ifade etmektedir. Benlik saygısı yüksek olan kişiler kendileri olumlu algılar, zayıf olduğu noktaların farkındadır ve bunları geliştirme konusunda çabalar (Pope ve McHale, 1988). Benlik saygısı yüksek olan bireylerin aynı zamanda psikolojik olarak da sağlıklı olduğu kabul edilmektedir (Crocker ve Park, 2004). Akademik erteleme ve benlik saygısı ile ilgili lise ve üniversite öğrencileri üzerinde yapılan çalışmalar benzer sonuçlar vermiş, araştırma bulguları benlik saygısı ile akademik erteleme arasında negatif yönde ilişkiler olduğunu ortaya koymuştur (Aydoğan ve Özbay, 2012; Duru ve Balkıs, 2014; Kınık, 2015).

6

Akademik erteleme sıklığının kuşkusuz öğrencilerin akademik başarıları üzerinde olumsuz etkilerinin olması beklenmektedir. Başarı istenilen hedefe ulaşma düzeyi, program hedefleriyle paralel davranışlar içinde bulunma ve planlanan kazanımlara sahip olma olarak tanımlanmaktadır (Demirtaş ve Güneş, 2002). Akademik başarı ise okullarda derslerde elde edilen bilgi ve becerilerin öğretmenler tarafından takdir edilen not ile ortaya çıkan durumu olarak ifade edilebilir. Bireylerin okul başarılarından, mesleki hayata atılmalarına kadar geçen süreçte bireyler ve aileleri açısından bireyin mevcut donanımı ortaya koymasından ötürü oldukça önemsenmektedir. Akademik erteleme ile akademik başarılar arasındaki ilişkilerin ortaya konulması eğitim etkinliklerinin düzenlenmesi açısından önemli görülmektedir. Balkıs (2013) tarafından üniversite öğrencileri üzerinde yapılan çalışma akademik erteleme ile tükenmişlik arasında pozitif yönde, akademik erteleme ile akademik başarı arasında negatif yönde ilişki olduğunu, Çakıcı (2003) tarafından yapılan çalışma da kendini başarısız algılayan öğrencilerin akademik erteleme davranışları gösterdiğini ortaya koymuştur.

Akademik erteleme eğilimleri öğrencilerin kardeş sayısından ve internete girme sıklığından da etkilenebilir. Öğrencilerin kardeşleri ile ilgilenme, onlarla zaman geçirme ve interneti sıklıkla kullanmanın akademik erteleme eğilimleri ile ilişkili olması beklenmektedir. Kardeş sayısı ile akademik erteleme eğilimlerini konu alan araştırmalara bakıldığında tek bir araştırma sonucu ile karşılaşılmış elde edilen bulguya göre akademik erteleme ile kardeş sayısı arasında bir ilişki bulunmamıştır (Akdemir, 2013). Bununla birlikte yapılan araştırmalar internete girme sıklığının artması ile akademik erteleme eğilimleri arasında doğrusal bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır (Çetin ve ark. 2015; Kandemir, 2014; Odacı ve Berber Çelik, 2012).

Öğrencilerin başarı ve başarısızlıklarında erteleme eğilimlerinin etkileri olduğu düşünülmektedir. Öğrencilerin başarısını olumlu etkileyecek ve artıracak değişkenlerin iyi ortaya konulması ile bu öğrencilerin hem daha başarılı olma konusunda güdülenmeleri artırılacak hem de öğrencilere yapılan yatırımların bir kayba dönüşmesinin önüne geçilecektir. Bu bağlamda bu araştırma ile akademik erteleme ile ilgili olan değişkenlerin akademik erteleme üzerindeki yordama düzeyi ortaya konularak gerekli önlemlerin alınması konusunda araştırma bulgularının alana önemli katkılar getireceği düşünülmektedir. Bu çalışmada (1) akademik erteleme, benlik saygısı, başarı, kardeş sayısı ve internete girme sıklığı arasında ilişki olup olmadığı ve (2) benlik saygısı, başarı durumu, kardeş sayısı, internete girme sıklığının akademik ertelemeyi ne düzeyde yordadığı incelenmiştir.

YÖNTEM

Araştırma Deseni

Bu çalışmada akademik erteleme ile ilişkili olduğu düşünülen değişkenlerin akademik ertelemeyi ne düzeyde yordadığını ortaya koymak amaçlandığından araştırma nicel araştırma yöntemlerinden korelasyonel modelde gerçekleştirilmiştir.

Katılımcılar

Araştırma İstanbul İli Küçükçekmece Anadolu Lisesinde okuyan 452 lise öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Katılımcıların 210'u (%46) kız, 242'si (% 54) erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin 112'si (%25) lise 1,186'sı (%41) lise 2, 154'ü (%34) lise 3. sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Öğrencilerin yaş ortalaması 16,35, başarı ortalamaları 73.35'tir. Öğrencilerin 122 'si (%27) günde bir saat, 154'ü (%34) günde iki saat, 100'ü (%22) günde üç saat, 76'sı (%17) günde üç saatten fazla internete girmektedirler. Öğrencilerin kardeş sayısı ortalaması 2.1 olarak hesaplanmıştır. Çalışmada ölçme araçlarını uygulama kolaylığı sağlaması nedeniyle uygun örneklem yöntemi kullanılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Akademik Erteleme Ölçeği: Akademik Erteleme Ölçeği, lise ve üniversite öğrencilerinin okul yaşantısında yapmakla yükümlü oldukları görevleri içeren (ders çalışma, ödev yapma vb.) maddelerden oluşmaktadır. Ölçek 12'si olumlu, 7'si olumsuz olmak üzere 19 maddeden oluşan beşli likert tarzında hazırlanmıştır. Ölçekten alınabilecek maksimum puan 95'tir. Ölçeğin faktör analizi sonucunda iki faktörden oluştuğu gözlenmiştir. Bu faktörlerden birincisi Erteleme, ikincisi Düzenli ders çalışma alışkanlığı olarak adlandırılmıştır. Akademik erteleme ölçeğinin Cronbach alpha güvenilirlik katsayısı .92 olarak bulunmuştur. Ölçeğin 1. faktörü için hesaplanan Cronbach alfa katsayısı .89, 2. faktörü için hesaplanan Cronbach alfa katsayısı .84'dür. Akademik Erteleme Ölçeği'nin 65 lise öğrencisine on yedi gün ara ile uygulanmasından hesaplanan test-tekrar test korelasyon katsayısı .89 olarak bulunmuştur. Ölçeğin test-tekrar test güvenilirlik katsayısı birinci faktör için .80, ikinci faktör için .82 olarak hesaplanmıştır (Çakıcı, 2003). Bu araştırma da veriler ölçek toplam puanı üzerinden analiz edilmiş, tüm ölçek maddelerinin bu araştırma için hesaplanan Cronbach alfa değeri .83 olarak hesaplanmıştır.

Rosenberg Benlik-Saygısı Ölçeği: Çalışmada öğrencilerin kendilerine verdikleri değeri ölçmek için Rosenberg tarafından geliştirilen Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek

Çuhadarođlu (1986) tarafından Türk kùltürüne uyarlanmış, ölçek beři olumlu, beři olumsuz olmak üzere 10 maddeden oluşmuştur. Ölçek dörtlü likert tarzında hazırlanmış olup ölçekten alınabilecek maksimum puan 40'dır. Ölçeğin Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı .76 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin üç hafta aralıkla yapılan test-tekrar test yöntemi ile güvenilirlik katsayısı .71 olarak belirlenmiştir. Ters maddeler çevrildikten sonra ölçekten alınan yüksek puan benlik saygısının yüksek olduğunu göstermektedir. Bu araştırma için ölçeğin Cronbach alpha değeri yeniden hesaplanmış elde edilen değer .79 olarak hesaplanmıştır.

Araştırma da öğrencilerin akademik başarı notları, kardeş sayısı ve internete girme sıklıklarını ortaya koymak amacıyla bilgi formu hazırlanmış ve öğrencilere uygulanmıştır.

İşlem ve Verilerin Analizi

Araştırma verilerinin toplanması için gerekli etik ve uygulama izinleri alınmış ve öğrencilerle ön görüşmeler yapılarak araştırmanın amacı konusunda kendileri bilgilendirilmiştir. Daha sonra araştırmaya gönüllü olarak katılan öğrencilere ölçek araçları verilerek uygulama yapılmıştır. Genel olarak öğrencilerin ölçek araçlarını 30 dakikada doldurdukları görülmüştür. Uygulama 455 öğrenci üzerinde yapılmış olmasına karşılık 3 öğrencinin ölçek maddelerine gelişigüzel yanıt verdikleri tespit edilmiş ve bu öğrencilerin kâğıtları puanlamaya dâhil edilmemiştir.

Araştırmada iki değişken arasındaki ilişkinin ortaya konulmasında Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Araştırma da kullanılan bağımsız değişkenlerin bağımlı değişken üzerindeki yordama düzeyini ortaya koymak amacıyla aşamalı regresyon analizi kullanılmıştır. Bu nedenle kategorik değişkenler, düzeylerden biri dışta tutularak düzey sayısının bir eksiği kadar üretilen yapay değişkene (dummy) dönüştürülerek analize alınmıştır. Aşamalı regresyon yöntemi kullanılarak akademik ertelemeyi yordama da anlamlı katkı sağlayan değişkenler tespit edilmiş, bunların her birinin akademik ertelemenin yordanmasında açıklanan toplam varyansa katkıları belirlenmiştir.

BULGULAR

Araştırmanın bu kısmında sırayla ölçeklerin betimsel istatistiklerine, korelasyon değerlerine ve aşamalı regresyon analizi bulgularına yer verilmiştir. Araştırmada kullanılan Akademik Erteleme Ölçeği ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği puanlarının betimsel istatistikleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Kullanılan ölçeklerin betimsel istatistikleri

Ölçekler	Madde sayısı	Ortalama	Standart Sapma	Min.	Mak.
Akademik Erteleme	19	68,67	11,68	36,00	92,00
Benlik Saygısı	10	29,86	5,63	16,00	40,00

Tablo 1'de görüldüğü gibi Akademik Erteleme Ölçeği puanlarının ortalaması 68,67, standart sapması 11,68 olarak ölçülmüştür. Ölçekten elde edilen en yüksek puan 92,00 ve en düşük puan 36,00 olarak belirlenmiştir. Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği puanlarının ortalaması 29,86, standart sapması ise 5,63 olarak belirlenmiştir. Ölçekten alınan en yüksek puan 40,00, en düşük puan ise 16,00'dır.

Araştırmada kullanılan bağımlı ve bağımsız değişkenlerin birbirleri ile ilişkilerine Tablo 2’de yer verilmiştir.

Tablo 2. Araştırmada ele alınan değişkenler arasındaki ilişkiler

	1	2	3	4	5
1.Akademik erteleme	--				
2. Benlik saygısı	-.47*	--			
3.Başarı puanı	-.47*	.35*	--		
4.Kardeş sayısı	.33*	-.15*	-.19*	--	
5.İnternete girme sıklığı	.36*	-.10*	.03	.17*	--

* $p < .01$, ** $p < .05$

Tablo 2’de görüldüğü gibi akademik erteleme ölçeği puanları ile benlik saygısı ($r = -.47, p < .01$) ve başarı puanları ($r = -.47, p < .01$) arasında negatif yönde korelasyon bulunmuştur. Diğer bir ifade ile öğrencilerin benlik saygıları ve başarı puanları arttıkça akademik erteleme eğilimleri düşmektedir. Öğrencilerin akademik erteleme ölçeği puanları ile kardeş sayısı ($r = .33, p < .01$) ve internete girme sıklığı ($r = .36, p < .01$) arasında pozitif yönde ilişkiler bulunmaktadır. Diğer bir ifade ile öğrencilerin kardeş sayısı ve internete girme sıklığı arttıkça akademik erteleme eğilimleri de artmaktadır.

Öğrencilerin akademik erteleme düzeylerinin yordayıcılarına ilişkin aşamalı regresyon analizine Tablo 3’te yer verilmiştir.

Tablo 3. Akademik erteleme düzeylerinin yordayıcılarına ilişkin aşamalı regresyon analizi

Model		B	Stand. hata	Beta	t	R	R ²	R kare değiş. ΔR ²
1	Sabit	45,923	4,394		10,451			
	Başarı Durumu (Başarılı)	,762	,145	,367	-5,268	,467	,218	.22
2	Sabit	47,057	4,223		11,143			
	Başarı Durumu (Başarılı)	,644	,142	,311	4,548	,557	,310	.09
3	Sabit	49,168	4,150		11,847			
	Başarı Durumu (Başarılı)	,611	,138	,295	4,429			
4	Sabit	47,057	4,223		11,143			
	Başarı Durumu (Başarılı)	,611	,138	,295	4,429			
3	Benlik Saygısı	6,736	1,622	,276	4,154	,607	,368	.06
	İnternet Kullanım (5saat)	-7,096	2,095	-.221	3,387			
4	Sabit	50,759	4,067		12,480			
	Başarı Durumu (Başarılı)	,587	,134	,283	4,364			
4	Benlik Saygısı	6,610	1,578	,271	4,188			
	İnternet Kullanım (5 saat)	-6,836	2,040	-.213	-3,351	,648	,420	.05
4	Kardeş sayısı (Üç üstü saat)	-7,753	2,352	-.209	3,297			

Analiz dört aşamada tamamlanmıştır. Analize birinci aşamada akademik erteleme değişkeninde % 22 ile en fazla varyansı açıklayan başarı durumu (başarılı) değişkeni girmiştir. Öğrencilerin başarı puanları ile akademik erteleme leği puanları arasında negatif yönde ancak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Diğer bir ifade ile başarılı öğrencilerin erteleme eğilimleri daha düşük olmaktadır. Analize ikinci aşamada % 9'luk katkı sağlayan benlik leği puanları girmiş böylece açıklanan varyans % 31'e yükselmiştir. Öğrencilerin benlik leği puanları ile akademik erteleme leği puanları arasında negatif yönde ancak anlamlı bir ilişki mevcuttur. Diğer bir ifade ile benlik saygısı yüksek olan öğrencilerin akademik erteleme eğilimleri daha düşüktür. Analize nc aşamada varyansa % 6'lık katkı sağlayan internet kullanım sıklığı (5 ve üstü saat) değişkeni girmiş ve açıklanan varyans % 37'ye yükselmiştir. Öğrencilerin akademik erteleme leği puanları ile beş saat ve üstünde internete girme değişkeni arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Diğer bir ifade ile internete girme sıklığı arttıkça öğrencilerin akademik erteleme eğilimleri de artmaktadır. Analize dördüncü ve son aşama da varyansa % 5'lik katkı sağlayan kardeş sayısı ( ve üstünde) girmiş ve açıklanan varyans % 42' ye çıkmıştır. Öğrencilerin üç ve üstü kardeşe sahip olmaları ile akademik erteleme eğilimleri leği puanları arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmaktadır. Diğer bir ifade ile öğrencilerin kardeş sayısı arttıkça akademik erteleme eğilimleri de artmaktadır.

TARTIşMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmanın amacı, akademik ertelemenin yordaycısı olarak benlik saygısı, başarı ve bazı demografik değişkenlerin rolünü ortaya koymaktır. Araştırma bulguları öğrencilerin akademik erteleme eğilimleri ile başarı puanları arasında negatif yönde ilişki olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte akademik başarı, akademik ertelemeyi en yüksek düzeyde yordayan değişken olarak göze çarpmaktadır. Diğer bir ifade ile öğrencilerin akademik başarıları arttıkça erteleme eğilim düzeyleri de düşmektedir. Bu durum akademik ertelemenin ğrenci başarısı üzerinde önemli bir engel olduğunu ortaya koymaktadır. Genel olarak başarılı öğrencilerin sorumluluklarını, ödevlerini yerine getirme konusunda daha istekli olmaları, daha planlı ve düzenli çalışma aalışkanlıklarına sahip olmaları nedeniyle bu öğrencilerin akademik erteleme eğilimlerinin daha düşük olduğu düşünmektedir. Yapılan araştırma bulgularında da akademik başarı ile akademik erteleme eğilimleri arasında negatif yönde ilişkiler olduğunu ortaya koymaktadır (Akkaya, 2008; akıcı, 2003; eri, avuşoğlu, Gürol, 2015; Lay, Pychyl ve Ferrari, 2004; zer, 2007; Semb, Glick ve Spencer, 1979; Senecal, Koestner ve Vallenard, 1995).

Araştırma bulgularına göre öğrencilerin akademik erteleme eğilimleri ile benlik düzeyi leği puanları arasında negatif yönde ilişkiler bulunmaktadır. Bununla birlikte araştırma bulgularında görüldüğü gibi başarı değişkeninden sonra akademik ertelemeyi en yüksek düzeyde ancak ters yönde yordayan değişkenin benlik saygısı olduğu grlmektedir. Bireyin benlik imgesi ile sahip olduğu benlik düzeyi arasındaki fark olarak ifade edilen benlik saygısı (Tzn, 2010), yükseldikçe öğrencilerin akademik erteleme eğilimleri de düşmektedir. Olumlu bir benlik yapısına sahip olmak bireyin kendisine dönük olumlu duygular hissetmesini gerektirmektedir. Akademik erteleme genel olarak problem bir davranış olarak kabul edilmesine istinaden benlik saygısı ile akademik erteleme eğilimleri arasında negatif yönde korelasyon olduğu düşünmektedir. Bununla birlikte akademik erteleme düzeyi yüksek olan öğrencilerin akademik olarak başarısız olmalarından dolayı benlik saygılarının düşük olduğu tahmin

edilmektedir. Literatürde incelenen araştırmalara bakıldığında araştırma bulgularına benzer sonuçlar elde edildiği gözlenmektedir. Aydoğan ve Özbay (2012) tarafından yapılan bir çalışmada da benlik saygısının akademik ertelemeyi negatif yönde ancak anlamlı bir şekilde yordadığı ortaya koyulmaktadır. Genel olarak araştırma bulguları da benlik saygısı ile akademik erteleme arasından negatif yönde korelasyonlar olduğunu ortaya koymaktadır (Aydoğan 2008, akıcı, 2003; Sirois, 2004). Watson, (2001) ve Yorulmaz (2003) tarafından yapılan bir çalışmada da akademik erteleme eğilimleri ile öz saygı düzeyleri arasında anlamlı ancak negatif yönde ilişki olduğu gözlenmiştir.

Araştırma bulgularına göre öğrencilerin internete girme sıklığı ile akademik erteleme eğilimleri arasında pozitif yönde korelasyon bulunmuştur. Akademik ertelemenin genel olarak bir işi zamanında yapmama olarak tanımlanması internete sıklıkla girme ile erteleme arasında pozitif bir ilişki çıkmasını beklendik bir duruma dönüştürmektedir. Bu bağlamda öğrencilerin sıklıkla internette zaman geçirmeleri onların çalışma, ödevlerini yapma, sorumluluklarını yerine getirmede önemli bir engel olduğunu ortaya koymaktadır. Yapılan araştırmaların bulguları da mevcut araştırma bulguları ile paralellik göstermekte, araştırmalarda internet bağımlılığı ile akademik erteleme arasında pozitif yönde ilişkiler olduğu gözlenmektedir (Custer, 2016; Hardie ve Tee, 2007; Demir ve Kutlu, 2017).

Araştırma bulguları kardeş sayısının artması ile öğrencilerin akademik erteleme eğilimleri arasında pozitif yönde ilişkiler olduğunu göstermektedir. Bu durum öğrencilerin kardeşleri ile zaman geçirme, onların bakım ihtiyaçlarını karşılamada anne-babalarına yardım etmeleri, onların görev ve sorumluluklarını yerine getirmede destek olmadan kaynaklandığı bu nedenle kardeş sayısının artması ile akademik erteleme davranışlarının ortaya çıktığı düşünölmektedir. Leslie (2005) tarafından yapılan bir araştırmada; ailede kaçıncı ocuk olma ve akademik erteleme eğilimleri arasındaki ilişki incelenmiş ancak gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Hammer ve Ferrari (2002) tarafından yapılan bir başka araştırma akademik ertelemenin ailede bulunan ocuk sayısına göre anlamlı farklılıklar oluşturmadığını ortaya koymuştur.

Erteleme, bireylerin gündelik hayatında üzerine düşen sorumlulukları ve yapması gerekenleri zamanında yapması üzerinde önemli bir engel oluşturmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin kendilerini geliştirmeleri, başarılı bir öğrenci olmak istemelerinde akademik çalışmalarını ötelemesi bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle akademik ertelemeyi etkileyen değişkenlerin iyi ortaya konulması ve gerekli önlemlerin alınması önemli görölmektedir. Okullarda, akademik ertelemenin önüne geçmek için öğrencilere çalışma programları hazırlanması, görev ve sorumluluklarını zamanında yapan öğrencilerin ödöllandirilmesi ve örnek bir model olarak öğrencilere sunulması gibi yaklaşımlar uygulanabilir. Araştırma bulgularında da göröldüğu gibi benlik saygısı yüksek olan öğrencilerin akademik erteleme eğilimleri düşüktür. Bu nedenle okullarda özellikle rehberlik servislerinin öğrencilerin benlik saygısını geliştirici programlar yapmaları, bu konuda anne babalara eğitimler vermeleri ve benlik saygısı düşük öğrencilere psikolojik destek sağlamaları önerilebilir. İnterneti sıklıkla kullanmak akademik ertelemeyi artırmaktadır. Bu nedenle öncelikle öğrencilerin ve ailelerin bu konuda bilinçlendirilmeleri gerekmektedir. Doğru internet kullanma konusunda okullarda farkındalık çalışmaları yapılması önerilebilir. Araştırma bulgularının değerlendirilmesinde araştırmanın sınırlılıklarını dikkate almak gerekmektedir. Öncelikle araştırma bulguları tek bir devlet

lisesinden elde edilmiştir. Bu bağlamda araştırma sonuçlarının genellenebilmesi bu ve benzeri araştırmaların farklı örneklem grupları üzerinde yapılması ile mümkündür. Araştırma korelasyonel modelde gerçekleştirildiğinden araştırma bulgularından neden-sonuç bağının kurulmaması gerekir. Akademik erteleme ile ilgili olabilecek başka değişkenleri konu alan araştırmaların yapılması önemli görölmektedir.

KAYNAKÇA / REFERENCES

- Akdemir, N. T. (2013). *İlköğretim öğrencilerinin facebook tutumları ile akademik erteleme davranışları ve akademik başarıları arasındaki ilişkilerin incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.
- Akkaya, E. (2007). *Academic procrastination among faculty of education students: the role of gender, age, academic achievement, perfectionism and depression*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ortadoğu Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Aydın, B. (2005). *Çocuk ve ergen psikolojisi*. Ankara: Atlas Yayınları.
- Aydoğan, D. (2008). *Akademik erteleme davranışının benlik saygısı, durumluluk kaygı ve öz-yeterlik ile açıklanabilirliği* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Aydoğan, D. & Özbay, Y. (2012). Akademik erteleme davranışının benlik saygısı, durumluluk kaygı, öz-yeterlilik açısından açıklanabilirliğinin incelenmesi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 2(3), 1-9.
- Balkıs, M. (2013). Academic procrastination academic life satisfaction and academic achievement: The mediation role of rational beliefs about studying. *Journal of Cognitive and Behavioral Psychotherapies*, 13(1), 57-74.
- Balkıs, M. ve Duru, E. (2010). Akademik erteleme eğilimi, akademik başarı ilişkisinde genel ve performans benlik saygısının rolü. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27, 159-170.
- Beswick, G., Rothblum, E. D., & Mann, L. (1988). Psychological antecedents of student procrastination. *Australian Psychologist*, 23(2), 207-217.
- Bridges, K. R., & Roig, M. (1997). Academic procrastination and irrational thinking: A re-examination with context controlled. *Personality and Individual Differences*, 22(6), 941-944.
- Burka, J. B., & Yuen, L. M. (2007). *Procrastination: Why you do it, what to do about it now*. Hachette UK.
- Custer, N. (2018). Test anxiety and academic procrastination among prelicensure nursing students. *Nursing Education Perspectives*, 39(3), 162-163.
- Çakıcı, Ç. D. (2003). *Lise ve üniversite öğrencilerinde genel erteleme ve akademik erteleme davranışının incelenmesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ankara: Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Çetin, F. H., Pamuk, M., & Donmuş, V. (2015). Ergenlerde problemlı cep telefonu kullanımı ile akademik erteleme arasındaki ilişkide internet bağımlılığının aracılık rolünün incelenmesi. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 22(1), 60-61.
- Çeri, B. K., Çavuşoğlu, C., & Gürol, M. (2015). Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme düzeylerinin incelenmesi. *International Journal of Social Sciences*, 34, 385-394.
- Crocker, J. & Park, L. E. (2004). The costly pursuit of selfesteem. *Psychological Bulletin*, 130, 392-414.

- Çuhadaroğlu, F.(1986). *Adölesanlarda benlik saygısı*, (Yayımlanmamış Uzmanlık Tezi). Hacettepe Üniversitesi Tıp Fak, Psikiyatri ABD, Ankara.
- Demir, Y., & Kutlu, M. (2017). İnternet bağımlılığı, akademik erteleme ve akademik başarı arasındaki ilişkiler. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 61, 91-105.
- Demirtaş, H., & Güneş, H. (2002). *Eğitim yönetimi ve denetimi sözlüğü*. Ankara: Anı yayıncılık
- Dewitte, S., & Schouwenburg, H. C. (2002). Procrastination, temptations, and incentives: The struggle between the present and the future in procrastinators and the punctual. *European Journal of Personality*, 16(6), 469-489.
- Duru, E., Duru, S., & Balkıs, M. (2014). Tükenmişlik, akademik başarı ve öz düzenleme arasındaki ilişkilerin analizi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 14(4), 1263-1284.
- Farran, B. (2004). *Predictors of academic procrastination in college students* (Unpublished Doctoral Dissertation). Fordham University. ABD, New York.
- Ferrari, J. R., Johnson, J. L. & McCown, W. G. (1995). *Procrastination and task avoidance: Theory, research, and treatment*. New York: Plenum Press.
- Ferrari, J. R. (1991). Self-handicapping by procrastinators: Protecting self-esteem, social-esteem, or both?. *Journal of Research in Personality*, 25(3), 245-261.
- Flett, G. L. Blankstein, K. R., Hewwit, P. L. & Koledin, S. (1992). Components of perfectionism and procrastination. *Social Behavior and Personality*, 20(2), 85- 94.
- Flett, G. L., Blankstein, K. R., & Martin, T. R. (1995). Procrastination, negative self-evaluation, and stress in depression and anxiety. in *Procrastination and Task Avoidance* (pp. 137-167). Springer, Boston, MA.
- Hammer, C. A., & Ferrari, J. R. (2002). Differential incidence of procrastination between blue and white-collar workers. *Current Psychology*, 21(4), 333-338.
- Hardie, E., & Tee, M. Y. (2007). Excessive Internet use: The role of personality, loneliness and social support networks in Internet Addiction. *Australian Journal of Emerging Technologies & Society*, 5(1).
- Harris, N. N., & Sutton, R. I. (1983). Task procrastination in organizations: A framework for research. *Human Relations*, 36(11), 987-995.
- Haycock, L. A., McCarthy, P., & Skay, C. L. (1998). Procrastination in college students: The role of self-efficacy and anxiety. *Journal of Counseling & Development*, 76(3), 317-324.
- Kandemir, M. (2014). Predictors of academic procrastination: coping with stress, internet addiction and academic motivation. *World Applied Sciences Journal*, 32(5), 930-938.
- Kınık, Ö. (2015). *Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme davranışları ile fonksiyonel olmayan tutumları, depresyon düzeyleri ve benlik saygıları arasındaki ilişki*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Klassen, R. M., Krawchuk, L. L., & Rajani, S. (2008). Academic procrastination of undergraduates low self-efficacy to self-regulate predicts higher levels of procrastination. *Contemporary Educational Psychology*, 33, 915-931.
- Knaus, W. J. (1998). *Do it now! Break the procrastination habit* (2nd edition). New York: John Wiley and Sons.
- Lay, C. H. (1986). At last, my research article on procrastination. *Journal of Research in Personality*, 20, 474 495.
- Lay, C. H., & Burns, P. (1991). And its interaction with optimism. *Journal of Social Behavior and Personality*, 6(3), 605-617.
- Lay, C. H., & Schouwenburg, H. C. (1993). Trait procrastination, time management. *Journal Of Social Behavior and Personality*, 8(4), 647-662.

- Lee, D., Kelly, K., & Edwards, J. (2006). A closer look at the relationships among trait procrastination, neuroticism, and conscientiousness, *Personality and Individual Differences*, 40, 27-37.
- Leory, M.R. (1996). *Self-presentation, impression, management and interpersonal behavior*, New York: Harper Collins Publishers.
- Leslie, A (2005). "The effect birth order on procrastination". Department of Psychology. Missouri Western State College.
- McCown, W., Petzel, T., & Rupert, P. (1987). An experimental study of some hypothesized behaviors and personality variables of college student procrastinators. *Personality and Individual Differences*, 8, 781-786.
- Milgram, N. A., Sroloff, B. & Rosenbaum, M. (1988). The Procrastination of everyday life. *Journal of Research in Personality*, 22(2), 197-212.
- Milgram, N. N., Mey-Tal, G., & Levison, Y. (1998). Procrastination, generalized or specific, in college students and their parents. *Personality and Individual Differences*, 25(2), 297-316.
- Odacı, H. & Berber Çelik, Ç. (2012). Üniversite öğrencilerinin problemleri internet kullanımlarının akademik öz-yeterlik, akademik erteleme ve yeme tutumları ile ilişkisi. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 7(1), 389-403.
- Özer, B. U. (2005). *Academic procrastination: Prevalance, self-reported reasons, gender difference and it's relation with academic achievement* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ortadoğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Ankara.
- Pope, A. W., Mcleee, S. M., & Craighead, W. E. (1988). *Self-esteem enhancement with children and adolescents*. Pergamon Press.
- Potts, T. J. (1987). *Predicting procrastination on academic tasks with self-report personality measures* (Unpublished Doctoral Dissertation). Hofstra University, New York, USA.
- Rothblum, E. D., Solomon, L. J., & Murakami, J. (1986). Affective, cognitive, and behavioral differences between high and low procrastinators. *Journal of Counseling Psychology*, 33, 387-394.
- Sayers, C. R. (2003). *The psychological implications of procrastination, anxiety, perfectionism, and lowered aspirations in college graduate students* (Doctoral dissertation, Cleveland State University).
- Schouwenburg, H. C. (1995). Academic procrastination. In *Procrastination and Task Avoidance* (pp. 71-96). Springer, Boston, MA.
- Semb, G., Glick, D. M., & Spencer, R. E. (1979). Student withdrawals and delayed work patterns in self-paced psychology courses. *Teaching of Psychology*, 6(1), 23-25.
- Senécal, C., Koestner, R. & Vallerand, R. J. (1995). Self-regulation and academic procrastination. *Journal of Social Psychology*, 135(1), 607-619.
- Senecal, C., Lavoie, K., & Koestner, R. (1997). Trait and situational factors in procrastination: An interactional model. *Journal of Social Behavior and Personality*, 12(4), 889.
- Senécal, C., & Guay, F. (2000). Procrastination in job-seeking: an analysis of motivational processes and feelings of hopelessness. <https://corpus.ulaval.ca/jspui/bitstream/20.500.11794/14011/1/Procrastination%20in%20job-seeking%20-%20An%20analysis%20of%20motivational%20processes%20and%20feelings%20of%20hopelessness.pdf> adresinden erişilmiştir.
- Sirois, M. F., (2004). Procrastination and counterfactual thinking: Avoiding what might have been. *British Journal of Social Psychology*, 43(2), 269-286.
- Solomon, L. J., & Rothblum, E. D. (1984). Academic procrastination: Frequency and cognitive-behavioral correlates. *Journal of Counseling Psychology*, 31(4), 503.

- Tuckman, B. W., & Sexton, T. L. (1992). Self-Believers Are Self-Motivated; Self-Doubters Are Not. *Personality and Individual Differences, 13*, 425-428.
- Van Eerde, W. E. N. D. E. L. I. E. N., Schouwenburg, H. C., Lay, C. H., Pychyl, A., & Ferrari, J. R. (2004). Procrastination in academic settings and the Big Five model of personality: A meta-analysis. *Counseling the Procrastinator in Academic Settings, 29-40*.
- Watson (2001). Procrastination and the five-factor model: a facet level analysis. *Personality and Individual Differences, 30*, 149-159.
- Wolters, C. A. (2003). Understanding procrastination from a self-regulated learning perspective. *Journal of Educational Psychology, 95*(1), 179-187.
- Yorulmaz, A. (2003). *Erteleme davranışının çeşitli psikolojik değişkenler açısından incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi), Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.